

Suli-buli

II. évfolyam 1. szám

A JUTAI ÁLTALÁNOS ISKOLA LAPJA

1996. május

ANYÁCSKÁM SZEMÉBEN

Anyácskám szemében
én vagyok a nappal,
nagyra nyitott ablak
meleg sugarakkal.

Anyácskám kezében
vagyok nyíló virág,
keze melegében
tenyérnyi nagyvilág.

Anyácskám arcának
vagyok napja-holdja,
mosolygó derűje,
árnyékszedős gondja.

Anyácskám szemében
néha könny is vagyok,
rálehelek, s nyomban
helyén csillag ragyog.

ANYÁMNAK

Hogyha virág lennék,
ölelnék jó illattal;
hogyha madár lennék,
dicsérnék zengő dallal;
hogyha mennybolt lennék,
aranynappal, ezüstholddal,
beragyognám életedet csillagokkal

Virág vagyok: ékes,
piros szirmú, gyöngye rózsád;
madár vagyok: fényes
dalt füttyölő csöpp rigócskád;
eged is: szépséges
aranynappal, ezüstholddal,
beragyogom életed csillagokkal

Pákolitz István

És ma, anyák napján,
mint a mag a földet,
életadó anyám,
virággal köszöntlek.

Nagymamát köszöntő

Csillogó dér-haja
őszülően szőke,
ezüsttét a gondok
millió pókja szőtte.

Mély redőket írtak
arcára az évek,
de nagy életkedvét
soha nem törték meg.

Mindig talál munkát,
nem ül le egy percre,
ha bent nincsen dolga,
már indul a kertbe.

Hányszor megesodáljuk:
hogy bírja, hogy győzi?
No meg ahogy ő főz,
nem tud senki főzni.

Kicsi unokái
mind hozzá kerültek,
és ő becsülettel
felnevelte mindet.

Homlokát csókolnám,
de csak kezét érem,
mellette magamat
be kicsinek érzem!

Drága kis nagyanyám
élj még sok szép évet,
meleg-kék szemedben
neveljen az élet.

Tartalom

Innen indultam: Két testvér - két pálya – Anyukám mesélte * Visszapillantó: Ünnepek, műsorok, versenyek * Múlt és jelen: 1000 éves a magyar iskola – Ahol én a betűvetést tanultam – Emlékezünk falunk tanítóira * Így írunk mi * Rejtvény * Humor

Költőpalánták

Anya

Anya csak mozdulatlan áll.
Megbántott valaki ez neki is fáj.
Ha bántottak rohan hozzám,
Megvígasztal, s mosolyog rám.

Lágy mosollyal néz rám,
Mintha kérdezné: Ugye semmi se fáj?
Karjába szorít, s melenget,
Árad belőle a szeretet.

A világ innen

Lágyan csillog a hó
Szánkóval suhanni jó!
Jégvirág díszíti az ablakot,
Kinn az utcán apu andalog.

Hó hull a végtelenbe.
Játszunk csak ketten nevetve.
Fehér már minden,
Egyszínű a világ innen.

Egyedül, magamnak

Ha elhagynak barátaid mit csinálsz?
Mondd meg! Gyere hozzám!
Bár lenne erre orvosság,
De igazán!

Bár lenne boldogságsziget,
Elrepülnék oda, messzire.
Szeretnék virágos réten hemperegni
Igaz barátokkal útrakelni.

Kaponya Barbara

4. o.

A szabadság

A szabadság édes, ékes,
A szabadság ékes, édes.
Akinek nincs szabadsága
Annak rossz a világa

A tanár

Tanár varázs,
Varázstanár,
Tanít a varázsszóra
Nagy gonddal, bajjal,
A jóra.

Bajzik András
3. o.

Apró virág vagyok a természetben

Két napja, hogy kikeltem.

Igen, kikeltem és most hol vagyok, a természetben! Igaz csak kis virág vagyok, csak egy szál ibolya. De ez épp elég ahhoz, hogy élvezzem a természet üde, friss illatát. Mikor kikeltem csodás volt. Egy réten vagyok! A baj csak az, hogy nem látok ezektől a nagy virágoktól. Ráadásul egy nagy fa van a

fejem fölött és nedvesen tart. Ez még csak hagyján, de a madarak a fejem fölött fészkelnek, és a fiókák repülni tanulnak, és mindig ide esnek. Most pedig élvezem az életet amíg lehet.

– Bum!

– Hé, muszály mindig ide esni?! Ugrálgatok le a másik oldalról! Hát ilyen madárfiókákat! Mi ez a robaj? Jaj, ne! Megint a nyúl meg a róka! Harmadszor találkozom velük.

– Jézus Máriám! Nem tudsz vigyázni? Eltapostok!

– Jé, gyerekek jönnek! Mit csinálsz velem azzal a lapáttal, kisfiú? Hát nem kiemel? Elvisznek!

Elvisznek!

– Jaj, már megint? Most meg lerak egy kiskertbe!

– De jó! Ibolyatestvérek! Sziasztok!

– Szia! Itt maradsz velünk?

– Hát persze!

Azt hiszem, barátokra találtam.

Téli álomvilág

December volt. Hollóéletem első tele. Nagypám mindig mondta: – Óvakodj a tél keserű ízétől! – Nevettem és elindultam, hogy megnézzem, milyen ez a tél.

– Csodálatos! – mondtam, mikor egy ablakon benézve gyönyörű fényt pillantottam meg. Csillogott, villogott kék, piros és sárga fényekben. Meg azok a szép ragyogást visszaverő gömbök! El voltam varázsolva. Egy évig el tudtam volna nézni, de hát talán más szépség is van a télen. Körülnéztem, s csak akkor vettem észre, hogy fehér szőnyeg borít mindent. Rajta meg gyerekek szánkóznak. Ha én is ily fe-

hér, csillogó lehetnék! Mint egy galamb és nem csúnya, fekete holló. Szinte elkábultam, s mikor magamhoz tértem, repültem. Jégcsapokat láttam, szép átlátszókat. Ennyi gyönyörűség egymás után! Nem figyeltem oda és neki repültem egy fának. Lezuhantam a nagy fehérségre, vacogtam, mart a hideg. Csak ennyire emlékszem. Meleg fészünkben tértem magamhoz, ahol nagypa bölcsességét hallottam: „Óvakodj a tél keserű ízétől!”

Kaponya Barbara
4. o.

Szabó Péter
4. o.

Az én történetem

Egy borongós szeptemberi délutánon szomorúan ültem a kirakatban.

De egyszer csak egy kislány pofikája volt előttem. Hamarosan a kislány eltűnt. De nini! Kit látnak szemeim? Az a kislány, aki az előbb ott bámult engem a kirakat előtt. S most az anyukájával jön be az üzletbe. A kislány anyukája ezt a kérdést tette fel az eladónak:

– Kérem, legyen szíves megmondani nekem, hogy a kirakatban levő baba ára mennyi?

– A baba ára kereken ezer forint – válaszolt az eladó.

– Köszönöm – szólt a kislány anyukája.

– Akkor meg is vásárolnánk.

Ebben a pillanatban olyan érzés öntött el, mintha enyém lenne az egész

világ. De nem is igen volt időm örülni, mert hirtelen hátulról megfogta a karomat és kikapott a kirakattól. Ki is lehetett volna más, mint az eladó. Odaadott engem a kislánynak. A kislánynak felcsillant a szeme, amikor belenézett a szemembe.

Anyukája fizetett és távoztunk.

Sokat voltunk együtt.

Azt is megtudtam, hogy a kislány neve Zsuzsi, és hogy engem szülinapjára kapott az anyukájától.

Zsuzsi mindent megbeszéltem velem. Elmondta minden bűjét, bánatát. Teltek-múltak a napok, hetek, hónapok. Beköszöntött a nyár. A nyaralás időszak. Zsuzsi is ment nyaralni, és természetesen én is mentem vele. De Zsuzsihoz is jött egy kislány, méghozzá az unokatestvére.

Egyik reggel Zsuzsit elküldte az anyukája a zöldségeshez. De hamarosan a kis vendég felébredt, s felém vette az útját. Megfogta az ollót és levágta a hajam, azt gondolva, hogy nekem is nő másik. Pedig ez nem így van. Mi, babák, csak egyszer növesztjük meg hajunkat életünkben.

Mikor Zsuzsi hazaért, és látta, hogy le van vágva a hajam, ki akart venni az unokatestvére kezéből. De ő nem adott oda neki. Így elkezdtek rajtam veszekedni. Annyira húztak, hogy végül is kiesett az összes végtagom.

És most megint szomorkodom, mint azon a borongós szeptemberi délutánon, de nem a kirakatban, hanem egy szemétdombon, leesett fejjel.

Szegi Dezső
4. oszt.

Hírharang

1. A műsoros farsangi bál bevétele 33 ezer Ft volt.

2. A kaposvári Petőfi iskola által meghirdetett rajzpályázatra 4 tanuló munkáját küldtük el. Kaponya Barbara 4. o. tanuló rajzai kerültek a kiállított képek közé, mely kiállítást a Csokonai Vitéz Mihály Tanítóképző Főiskola aulájában mutattak be.

3. Az UNESCO nemzetközi gyermek- és ifjúsági képzőművészeti pályázatra 6 tanuló rajzait küldtük el Franciaországba.

4. A decemberi előfelvételin iskolánk 10 fős 4. osztályából öten feleltek meg a követelményeknek a 8 osztályos katolikus gimnáziumban. 2 tanuló a Gyakorló iskola 8 oszt. gimnáziumába nyert felvételt.

5. Öröndöletesen növekszik iskolánk tanulólétszáma. Az 1996/97-es tanévre 13 első osztályos tanuló iratkozott

be. A Tolnai Gyuláné féle „Heurisztikus” (matematikai logikára épülő) programmal tanulnak majd 4 éven keresztül.

6. Pályázaton 36 ezer Ft támogatást nyert iskolánk úszásoktatásra. A Sport panzió uszodájába külön busz viszi a gyerekeket.

7. Május 5-én műsorral köszöntjük az iskolában az édesanyákat és nagymamákat.

8. A tanév utolsó hetét sulitáborban töltjük Fonyódligeten. Az önkormányzat 2500 Ft támogatást ad minden tanulóknak, a farsangi bál bevételéből 1000 Ft-ot kapnak a gyerekek fejeként. Így csak 1030 Ft-ot kell a szülőknek befizetni.

9. Gurgel János, Dózsa u. 3. sz. alatti lakos több ezer forint értékű könyvet ajándékozott iskolánkunknak. Köszönjük!

10. Az Együd Árpád Városi Művelődési Központ szervezésében sorra kerülő „SZIPORKA” gyermek KI, MIT TUD?-ra benevezett színjátszó csoportunk.

Figyelem! Figyelem!

Névadó ünnepségre készülünk! A magyar iskola fennállásának 1000-dik évében, pedagógusnapon, a mártírhált halt jutai tanító, Nagy István nevét veszi fel iskolánk.

Megkoszorúzzuk sírját, emléktáblát avatunk az iskola falán, kiállításon mutatjuk be tanulóink munkáit, eredményeit. Színes kulturális műsor után este jótékonysági bált rendezünk az „Udvari játékot az iskolának” program megvalósításáért.

Falunk minden lakóját és volt diákját szeretettel várjuk!

Szerkesztették:

Gyura Balázs, Kaponya Barbara, Pavlin Rita, Szabó Péter, Szegi Dezső, Vajda Adrienn 4. o., Bajzik András 3. o. tanulók.

Ágoston Attila, Bogdán Szeverina, Kaponya Józsefné, Nagy Lajosné nevelők.

Suli-buli kacagó

NEHÉZ KÉRDÉS

A tanító felteszi a tanulónak a kérdést, de a válasz késik.

- Nehéz a kérdés? - érdeklődik a tanító.
- Nem... nem a kérdés nehéz... a felelet!

MI VAN KÖZELEBB?

Földrajzórán történt.

- Mi van közelebb, Afrika vagy a Hold?
- A Hold - feleli Gábor.
- A Hold??? Miből gondoltod?
- Onnan, hogy a Holdat látom, de Afrikát nem...

KARCSI MEGSÉRTŐDÖTT

Karcsi elkeveredetten jön az iskolából.

- Intőt kaptam, mama... ezért a kandúrmacskáért - mondja, és előhúzza a táskájából egy rajzlapot.
- A mama nézegeti.
- Ezért, hiszen ez nagyon szép cica! Hosszú, szép farkincája van, kackiás bajusza, a szőre mint a tigrisé...
- A tanáromnak mégse tetszett. Azt mondta, hogy „Éz így nem mehet tovább!”.
- Biztosan rosszul viselkedtél a rajzórán.
- De hiszen nem is volt rajzóra! Számtanórán rajzoltam kandúrt!

ÉRDEKES ÁLOM

Az elsős Szilvia korán reggel felébreszti az édesanyját.

- Mama, nagyon érdekeset álmodtam.
- Mondd el nekem, kislányom.
- Szilvia megpróbálja, de igen dőcögösen megy a dolog. Végül is így szól:
- Te jobban el tudnád mesélni nekem, mama...
- A mama elmosolyodik.

- Hogyan meséljem el azt, amit te álmodtál?
- Miért, hiszen te is ott voltál!

Orvosnál egy buta és egy okos rendőr várakozik. Bemegy az okos.

- Kérdezi tőle az orvos:
- Hány éves?
- Harminckettő.
- Hány gyereke van?
- Kettő.
- Egészségesek.
- Hála isten, mind a kettő.
- Kimegy az okos, kérdezi tőle a másik:
- Mit kellett mondani?
- Harminckettő, kettő, hála isten, mind a kettő.
- Bemegy a buta, kérdezi tőle az orvos:
- Hány gyereke van?
- harminckettő.
- Hány éves?
- Kettő.
- Maga hülye vagy bolond?
- Hála isten, mind a kettő.

Gáborka rendez:

- Most játsszuk azt, hogy éhenhaltál és úgy jössz haza!

Mónika sápadtan jön reggel az óvodába. Kérdezik tőle:

- Beteg vagy? Fáj valamid?
- Nekem véryomomásom van.

Róbert unokámmal sétálunk az utcán. A közeli játközlet kirakata betörve, előtte rendőr vigyáz. Mi történt? - kérdezzük. Betörték, mondja a rendőr, elvitték a kasszából a pénzt.

Robi hallgat, aztán felderül az arcac:

- Még szerencse, hogy csak a pénzt és nem a játékokat...

Még a téli idényben színházba készültünk. A feleségem öltözködés közben kérde tőlem, hogy hová szől a jegyünk.

- Az erkélyre - mondom.

Robi ott van, figyel, mint mindig. Kisvártatva gondoskodva figyelmeztet:

- Jól öltöztetek fel nagypapa, még megfáztok.

A kertben dolgozgattam, körülöttem Gábor unokám. Egyszer csak odaszalad, a kezében egy sárga hátú, fekete pettyes bogár.

- Mama, ez katica?
- Nem.
- De az, csak még nem érett meg.

Óvodás unokámmal a Mátrában üdültünk. Sokat sétáltunk az erdőben, rátaláltunk a vaddisznók dagonyázó-helyére. Ákosnak tetszett a környezet, és nagy gonddal követte a nyomokat. Mikor édesanyja ellátogatott az üdülőbe, neki is megmutatta a dagonyázót:

- Látod, anyu, idejárnak a vaddisznók malackodni...

A hároméves Sasi Magyarországról átmenetileg Finnországba költözött szüleiével. Egy szép márciusi napon egy kis erdőben sétáltunk. A kislány hirtelen megáll, majd felkiált: - Sinikka néni, ez a madár MARGARUL énekel!

Hügom sorolta a hónapokat:

- ...október, november, Debrece...

BUKSITÖRŐ

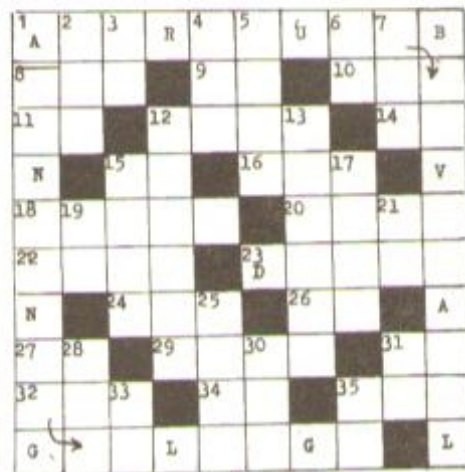

Melyik úton jut el a bal felső sarokban ácsorgó nyuszi a játszótársához?

Gyufa-számtan

Rakjátok ki gyufákból ezeket a római számokat. Egy gyufát kell más helyre tenni, hogy valóban egyenlőséget kapjatok. Két megoldás is van!

Humbert Wolfe „A rigó” című verséből idézünk egy részletet Dsida Jenő fordításában.

Vízszintes: 1. A versidézet első része. 8. Zománc. 9. Kötőszó. 10. Minden árunak van... 11. Betűket papírra vet. 12. Kidolgozott kéz jelzője. 14. Megeléget. 15. Lángol. 16. Táncmulatság. 18. Férfinév. 20. Dohányzási kellék. 22. Korai gyümölcs. 23. A versidézet befejező része. 24. Káposztaféle. 26. Igen, oroszul. 27. Sír. 29. Ilyen

tésztából készül a kenyér is. 31. Belga és magyar gépkocsijelzés. 32. Összevissza ken! 34. Igen magánhangzói. 35. Oroszlánnév.

Függőleges: 2. A varjú hangja. 3. Mutatószó. 4. Közterület. 5. Minden férfiruha fontos tartozéka. 6. Beszél a liba. 7. Minden, ami az üzletben kapható. 8. A versidézet második része. 12. Szürke kis rágcslók. 13. Halvány arcszín. 15. Dal. 17. Szín. 19. Sértetlen. 21. Olaszországi nagy folyó (PO). 25. Lemásol. 28. Fehérnemű. 30. Rómán pénzem. 31. A szobába. 33. Kicsinyítőképző. 35. Háziállat.

Beküldendő a vízszintes 11., a függőleges 8. és a vízszintes 23. számú sorok megfejtése.

Ha jó betűtől indulsz el, és minden második betűt összeolvasol, bölcs közmondást kapsz.

Beküldési határidő: 1996. június 1.

Innen

KÉT TESTVÉR

Kalota Sándor Jutában, a Latinca Sándor utcában lakik. Testvére, Lendvai Kálmán Székesfehérváron él. (Szüleik a Dózsa utcában laknak.) Ők voltak a vendégeink.

– Sanyi bácsinak mi a foglalkozása?

– Villamosmérnök vagyok főállásban, és két kft-m van. De először is köszönöm a megtiszteltetést, hogy meghívtatok. Elsősorban számítógépekkel foglalkozunk a kft-ben: árusítunk, szereplünk. Ezeken kívül a Zárda patika üzemeltetésében vesznek részt.

– Mikor került kapcsolatba a számítógépekkel?

– Csak a főiskolán. A Kandó Kálmán Villamosipari Főiskolán végeztem.

– Milyen számítógépekkel dolgozik?

– Minden fajtaival, ami csak létezik a környéken. A főiskola elvégzése után a SZÜV-ben dolgoztam, akkor elég nagy méretű szovjet, amerikai, francia gépek voltak. Ami nektek is ismerős, az IBM kompatibilis PC és ezeknek a teljes skálája, ami a cégeknél előfordul – hálózatok, meg a hozzá tartozó szoftverek.

– Hol van a munkahelye?

– Az előző feladatokhoz három munkahely tartozik: a számítástechnikai szervíz és iroda a Kontrácssy utcában, a héten költözünk a Sétáló utcába, az Anker Házba, 3 szintes üzlet és szervíz lesz, amelynek berendezését baráti segítséggel magam készítettem. A Zárda patikáét szintén – mert hobbym a barkácsolás. És a patika a harmadik, nem szakmai munkahelyem.

– Jó megélhetést biztosítanak ezek a foglalkozások?

– Igen, de nagyon sokat dolgozunk feleségemmel együtt. Napi 14 óránál kevesebbet nem nagyon töltünk a munkahelyen. Ettől inkább többet, vagy hazaviszük a munkát.

Sokat járok vidékre is; árubeszerzés, tanfolyamok – ezek még növelik ezt az időt. Lehetne kevesebbet is dolgozni, de a mai gazdasági helyzetben nem lehet egyfajta tevékenységre alapozni. Ha egyik nem sikerül, a másik területen biztosítva van a bevétel.

– Szereti a munkáját?

– Igen. Nem unalmas, sablonos, nincs két egyforma gond, probléma. Rengeteg ügyféllel kell foglalkozni. És nem kényszerből csinálom.

– Meséljen alsó tagozatos éveiről!

– Sok évvel ezelőtt, 1961-ben voltam első osztályos. A te apukád is, Bajzik József, osztálytársam és barátom volt. Sasvári Csaba, Lőrincz Gábor és Imre, Dien József és egyetlen lány, Nagy Ida, és még néhányan egy osztályba jártunk.

Három évig Winkler tanító néni, azután Olgi tanító néni tanított. Kellemes iskolai kirándulásokra emlékszem, őrsi foglalkozásokra, számháborúzásra. Persze rosszkedvűségek is voltak: lövöldözés krumplipuskával.

– Szerette a sportot?

– Igen. Felső tagozatban versenyeken eredményesen szerepeltem.

– Szereti-e a zenét?

– Igen, és kedvtelésből diák koromban játszottam zongorán, orgonán, citerán, furulyán. Öcsémet, Kálmánt is én tanítottam citerázni, ezzel szerepelt a „Jutalomutazás” című filmben is, amit nemrég ismét sugárzott a tévé.

– Elégedett-e?

– Nyugodtabb életre lenne szükség, akkor lennék elégedett. De a megoldást nem látom.

Végül is szerencsésen alakult az életem. Tanulmányaimban végig sikeres voltam. Munkahelyem és családi életem is rendezett. Veronika lányom, aki első gimnazista, sok örömet szerez. Szeretek szülői értekezletre elmenni, mert mindig dicsérik. Vele szoktam pingpongozni a magam készítette asztalon. Biciklizni megyünk. Ha szükséges, segíték neki az angolban. Egyébként az angol nyelv ma már nélkülözhetetlen a gazdasági élet minden területén, a számítógépnél, a szakirodalmaknál – tanuljátok e nyelvet szorgalmasan!

Bajzik András – 3. oszt.

indultam

– KÉT PÁLYA

Lendvai Kálmán: 1971-ben került el a Jutai Általános Iskolából, Közgazdasági Szakközépiskola után Pénzügyi és Számviteli Főiskolát végzett. 10 évig könyveléssel, könyvelések ellenőrzésével foglalkozott, amikor megkapta a Pénzügyminisztériumtól a független könyvvizsgálatra jogosító bejegyzését. Három éve egyéni vállalkozó, jelenleg egy – a feleségével, aki szintén könyvvizsgáló – kft. létrehozásán dolgozik. A Magyar Számviteli Szakemberek Országos Egyesülete az eddig végzett munkája elismeréseként az Etikai Bizottság tagjává választotta pár hónapja.

– Mivel foglalkozik?

– Elég nehezen tudom ezt nektek elmagyarázni, de megpróbálom: könyvvizsgáló vagyok, ami azt jelenti, hogy a könyvelés helyességét ellenőrzöm, általában a tulajdonosok megbízásából. Ha például a Gyura Gábor apukájának már annyi pónilova van, hogy ezek tartását másra bízza, akkor kíváncsi lesz előbb-utóbb, hogy akire bízta, jól számol-e el az ő hasznával. Ekkor megbíz engem, hogy nézzem át a könyvelését. Én megnézem, hogy a lovasz, aki a pónilovat gondozta és vezette a könyvelést (hogy mi mennyibe került), jól írta-e fel a kiadásokat és bevételeket. Ha netán becsapta a lovak gazdáját és hamisan vezette a papírjait, akkor biztos nem fogja a Gábor apukája tovább foglalkoztatni.

No, és ki akar könyvvizsgáló lenni ezek után, hogy ilyen unalmas dolognak tű-

nik? Senki? El vagyok szomorodva. Akkor hol lesz az utánpótlás? Ki veszi át az üzletet?

– Iskolás korában mi akart lenni?

– Űrhajós, csillagász, autóversenyző, motocrossos, mikrobiológus... később, középiskolás koromban antropológus, mikor ásatáson dolgoztam (ez deríti ki, hogy egy lelet, amit a földből kiástak, hány éves lehet hozzávetőleg), ehhez képest elég jól elkanyarodtam az elképzeléseimtől, de abszolút nem bánom. Szeretem a munkámat, főleg azóta, mióta magam osztom be az időmet, tehát nem cégnél dolgozom.

– Boldog?

– Igen. Két gyermekem van: Zsófia harmadikos, Péter első. Mindkettő kitűnően tanul és szerencsére egészségesek, jó humoruk van, igazi kis ördögfiák. Harmonikus családi életet élünk, amiben azt hiszem nem kis része van az első négy osz-

tályban tanultaknak... Olgi néni mindig azt mondta, hogy „aki sokáig a jóra törekszik, az előbb-utóbb jó is lesz”. Ez úgy jutott eszembe, hogy elég csintalan gyerek voltam és gyakran kellett ezt mondanom.

– Sportol?

– Igen. Tulajdonképpen egészen kicsi korom óta. Versenyszerűen a középiskolai atlétika csapatban 800 m-en futottam, 1979-ben megnyertem a megyei bajnokságot hármasugrásban. Szeretek ping-pongozni, úszni, kerékpározni, minden héten focizok, de a pálmát mostanában a tenisz viszi el, minden héten legalább kétszer játszok a barátaimmal és az üzletfeleimmel. Ha tenger mellett nyaralunk, a bűvárkodást sosem hagyom ki, mindenkinek van a családban ABC felszerelése. A legnagyobb élmény, mikor négyen összekapaszkodunk (a család) 2-3 m-es mélységben

a kristálytisza tengerben, ahol gyönyörű az élővilág és abszolút csendet csak ott hallani. Idén télen próbálkoztunk először a síeléssel, de azt hiszem minden télen meg fogjuk ezt a túrát ismételni.

Nem akarok túlozni, de az élet szerintem pont olyan, mint a sport, és a sport maga is olyan mint az élet. Ezt úgy értem, hogy pl. amikor futottam, igen nehéz volt egy rossz start után behozni a hátrányt, de innen is lehet mindig győzni. Ez csak edzés és akarat dolga. Ma egy divatos dolog például a legelőkelőbb iskolákban „startoltatni” a gyereket, sok szülő abba szakad bele, hogy éjt napallá téve a legjobb körülményeket biztosítsa a gyer-

(Folytatás a 4. oldalon)

rekének a tanuláshoz. (Én a hármastugrás megyei bajnoki címét szó szerint mezítláb szereztem. Kovács Ernő bácsi tanácsára nem húztam fel a szögescipőt és nem bántam meg. Aki nek Adidas volt a lábán 11,4 m-t ugrott, én 13,6 m-t.)

Nehogy félreértsétek, én a jutai iskolát nem egy rossz starthoz akarom hasonlítani, sőt ellenkezőleg: nem kívánok a saját gyerekeimnek sem többet, mint amit mi itt kaptunk. Ti például már sokkal több mindent tanulhattok itt, hiszen van számítógép, tornaterem, nyelvtanulás és egy csomó minden, ami 20 évvel ezelőtt nem volt. Ezt jó látni és tényleg örülök, hogy ebben a kegyetlen világban ez a kis iskola életképes és ennyi szép okos gyereket látni itt.

– Azt mondja Székesfehérváron él, milyenek az ottani általános iskolák?

– Ami most ott van, azt csak egy szóval lehet jellemezni: tragédia. Nem az iskolák színvonala miatt, hanem az önkormányzat pénztelensége miatt, ha jól tudom, három iskolát fognak bezárni és a meglevőkben is a ti osztálylétszámotok többszöröse lesz.

A város egyik végéből a másikba kell majd hordani a gyerekeket, ami nyilván törést is jelent számukra. A pedagógusok egy részét elbocsájtják, aminek egyértelműen az lesz a következménye, hogy egy gyerekre kevesebb idő marad, ami szerintem óriási probléma.

Ti boldogok lehettek, hogy egy kis zárt és tiszta közösségben tanulhattok. Ez egy ideális iskola, ezt azért merem modani, mert van viszonyítási alapom – hiszen a munkám folytán az ország jórészén, de külföldön is megfordulok – és az iskola mindig szóba kerül a gyerekek kapcsán. A szülők többsége azt szeretné, hogy egy családias légkörű, kis létszámú osztályban tanulhasson a gyereke, és ez, sajnos, városban nem adatik meg. Minden elismerésem a jutai polgármesteré, aki a költségvetésével ezt számotokra lehetővé teszi, ehhez csak gratulálni lehet. Bár nagyon jó iskolában tanulnak a gyerekeim, és ezért én is szerencsés vagyok, ám ha Jutában laktam, biztos, hogy az enyéimnek a legjobbat, tehát az én volt kis iskolámat ajánlanám.

Szerintem itt minden gyerek a legfontosabbat megkapja: ha felébresztik bennetek a legjobbra törekvés iránti vágyat, akkor ez később minden nehézségen átsegít titeket. Előbb-utóbb úgyis csak magatokra számíthattok és arra, ami a fejetekben van. Ha itt megtanuljátok, hogy hogyan kell tanulni – márpedig mi is megtanultuk –, akkor mindent megtanultatok. A többi csak rajtatok áll.

Most pedig lassan be kell fejeznünk, mert foglalkozásotok lesz. Eszembe jutott, még ezt elmesélem, aztán búcsúzom. Nagyon szeretem a verseket olvasgatni, egyik kedvenc kötetem: Károlyi Amy Vers és Napló-ja. Ő ugyanerre az időszakra így emlékezik: "...eszembe jut az az eset, amikor egyik osztálytársam arról írt fogalmazást, hogy mennyire szeretne okos lenni. Bölcs és nagytudású Margit tanító néni a következőket írta piros tintával a fogalmazás aljára: Tanulj babám és okos leszel!".

Testvéremmel mindketten azt valljuk: büszkék vagyunk arra, ahonnan indultunk, és arra is, ahova jutottunk.

Köszönjük a sok érdekességet, mely a leírtaknál sokkal több volt, a jótanácsokat, a különleges kis cserepes szobanövényt, és a finom édességeket, mellyel kedveskedtek nekünk!

Az iskola tanulói

Anyukám mesélte

Györfi Károlyné Buzsáki Júlianna

Sajnos, már 32 éve annak, hogy első osztályos voltam, ugyanabban az iskolában, ahova te is jársz.

Két évig Winkler Lajosné, harmadik osztálytól Kis Bóli Tiborné tanított. Akkor még csak két tanító volt az iskolában, és napközi sem volt. Összevont osztályba jártunk. A létszámmra már nem emlékszem pontosan, de nem sokan voltunk. Szerettem tanulni. A magyar volt a kedvenc tantárgyam. Nagyon szerettem olvasni. 5-8. osztályig Hetesre jártam.

Általános iskola után a Vendéglátó Ipari Iskolában tanultam. Kaposváron a Corso eszpresszóban dolgoztam elő-

ször, ahol tanuló voltam. Ott is maradtam mindaddig, amíg 1982-ben el nem végeztem az üzletvezetői iskolát. Ezután a Mecsekvidéki Vendéglátónál mint üzletvezető dolgoztam.

Szerettem a munkámat, de amikor a testvéred, Timi megszületett, akkor munkahelyet változtattam azért, hogy többet lehessen a családdal, mivel a vendéglátónál ünnepnapon is dolgozni kellett. Jelenleg a Glória üzletházban dolgozom.

– Tanulni, vagy dolgozni jobb?

– Természetesen tanulni!

Györfi Richárd

3. o.

Karácsony est az iskolában

Nálunk ez már hagyomány, hogy ünnepeken műsoros estet tartunk.

Az idei karácsonyra is nagyon készültünk. Gyertyákkal, piros szalagokkal és agyagdíszekkel, amelyeket mi készítettünk a fazekas szakkörön, díszítettük fel a karácsonyfát. Már mindenki nagyon várta ezt a gyönyörű estét. Gyertyafénynél, a „Csendes éj” című dallal elkezdődött a műsor. Odakint zord idő volt, itt bent melegség és szeretet. A színdarabok után volt a gyerekek bálja. Jól szórakoztunk. Osztálytársaimnak és nekem ez volt itt az iskolában az utolsó karácsonyi ünnepély, ahol mi is szerepelhettünk, ugyanis jövőre már nem ide járunk. Minden tanuló átvette az ajándékot, majd a gyermekbál befejeztével végetért az iskola karácsonyi ünnepélye.

Jó szereplést, szeretetteljes készülődést kívánok a jövőendőbeli 1., 2., 3. és 4. osztály tanulóinak.

Gyura Balázs

„Itt a farsang, áll a bál...”

A farsang 1996. február 10-én volt.

Az iskolásoknak fél 5-re kellett a kulturházba menni. A műsor kezdetéig felöltöztünk. Fél 6-ig türelmetlenül vártuk, hogy elkezdődjön a ceremónia. Elérkezett a várva-várt pillanat. Fél 6 van! Szívünk izgatottan dobogott. Minden osztály egy színdarabot adott elő. Az első darab volt a *Farsangherceg*, ezután a *Császár új ruhája*, majd a *Szomszéd kakasa* című parasztkomédia következett. A műsor után jött a zene, a tánc és a tombola. A Bekker Duó zenélt. A második Fülöp Gábor apukája felvette videóra a farsangi mulatságot, amit aztán át is másolt a gyerekeknek videokazettára. A tombolában a fődíj egy dobostorta volt. A gyerekbál után következett a felnőttbál. Ott pezsgőt, tortát lehetett nyerni. A felnőttbálnak hajnalban volt vége. Jól éreztük magunkat.

Vajda Adrienn
4. o.

Maskarában

Februárban, egy csütörtöki napon Szeverina tanító néni farsangi délutánt rendezett a napköziben. Öltözködés közben nagyon izgultunk. Lestük egymás jelmezeit. Végre megjött a zsűri, és felvonultunk.

Körbe-körbe mentünk, közben szólt a zene. Első helyezett lett a gomba, a boszorkány, a törpe, a bohóc, és én, a hirdetőoszlop. Utána következtek a tréfás vetélkedők. Édességekért folyt a küzdelem. Amit nyertem, azonnal megettem.

Ezen a délutánon senki sem unatkozott.

Fülöp Gábor

Március 15.

Március 15. volt.

Az iskolából a temetőbe indultunk ünnepelni. Hosszú sorban vonultunk. Ez a menet lenyűgöző volt. Elöl a nagy nemzeti színű lobogó, utána a sok kicsi, festett zászló. Ez a látvány visszarepíti az embert abba az időbe, amikor még a katonák mentek itt.

Ám nehéz azt átérezni, amit a magukat nem kímélő, bátor hazafiak elszenvedtek.

Közben odaértünk a temetőbe. Nagy István jutai tanító sírja elé álltunk, és elszavaltuk a Nemzeti dalt, majd elénekeltük a magyar Himnuszot.

Remélem, az ott elhangzott szavakat messze vitte a szél, messze, nagyon messze.

Szabó Péter
4. o.

Húsvét előtt

Korán reggel a nagymama hatalmas fazékban feltette a sonkát főzni, Annamária pedig elkészítette a süteményeket.

Amikor én felébredtem, már finom illatok szálltak a konyhában.

Apukámat rábeszéltek, hogy készítsen gicát a tojások viaszolásához. Először egy cipőkrémes doboz tetejéből vékony hengert hajlított, amit pálcikára erősített. A viaszt felmelegítettük és az előzőleg megfőzött tojásokra gicával mintákat rajzoltunk. A vöröshagyma héját lábosban megfőztük és a tojásokat belehelyeztük. Izgatottan vártuk a délutánt, amikor végre kivehettük a tojásokat. Amikor megláttam, felkiáltottam a gyönyörűségtől!

A hímes tojásokat kosárba raktuk, és így vártuk a locsolókat.

Bajzik András
3. o.

Húsvét napján korán keltem,
Ünneplőbe felöltöztem.
Rózsavízzel elindultam,
E kis házba bekopogtam.
Üdvözlöm a ház lakóit,
Keresek egy kisleányt itt.
Rózsavízzel locsolgodom,
Piros tojást elfogadom!

Készülődés a húsvétra

Húsvét előtt egy héttel rajzórán tojást festettünk.

Én otthon egy tojás alakú képeslapot készítettem, és megírtam, aki-nek adni akartam. Kis rajzokkal díszítettem a képeslapot, hogy minél szebb és mutatósabb legyen. Ezt le-másoltam még két példányban, és máris készen volt az én meglepetésem a családtagok részére.

Elérkezett a húsvét napja és mindenkinek átadtam sok szeretettel az ajándékomat. Jobban örültek neki, mintha úgy vettem volna valamit, mert ezt szeretettel csináltam.

Bencsik Nikolett
3. o.

Ezt olvastam...

MIÉRT A NYUSZI HOZZA A HÚSVÉTI TOJÁST?

A húsvét a kereszténység ünnepe, Krisztus feltámadásának napja.

A tojás és a nyuszi az élet, a születés ősi jelképe. A keresztény vallás szerint, ahogy a tojásból új élet támad, úgy kel fel Krisztus is a sírjából az emberek megváltására.

A néprajztudósok szerint a húsvéti nyuszi véletlen félreértés következtében jutott a tojáshoz. Németország egyes településein húsvétkor gyöngytyúkkal és annak tojásaival ajándékozták meg egymást az emberek. A gyöngytyúk neve németül: Hasehuhn. Ezt hoz-

ták tévesen összefüggésbe a nyulat jelentő Hase szóval. Mások szerint a nyuszi a termékenység, a szaporaság jelképei.

A tojásfestés szintén régi hagyomány. Kedvelt díszítési mód a levélrátétes festés, a viaszírásos technika, a karcolásos díszítés. A legegyszerűbb, ha otthon pl. hagymalevél, tea, vadalma héjával színezzük a tojást.

Húsvét hétfőn a fiúk és a férfiak a lányokat és az asszonyokat kölnivízzel, vidéken kútvízzel locsolják meg, ezért hímes tojást kapnak.

Jegyzetelte: Bencsik Nikolett

A színjátszótalálkozó

1996. március 24-én reggel elindultunk Kaposvárra.

9 órakor porzott az országút mögöttünk. Tíz órára ott voltunk a találkozózn. A mi együttesünk a „Szamóca”, „A szomszéd kakasa” című parasztkomédiát adta elő. Ötödiknek szerepeltünk. Csoportunkban mindenki megőrizte nyugalma a tanító bácsi és szüleink jóvoltából. Mégis,

amikor kiléptem a színpadra, nagyon-nagyon izgultam. De amikor megszólaltam, már nyugodt volt a hangom.

15 színjátszó csoport mutatta be produkcióját. A zsűri hosszas megbeszélés után kihirdette döntését, hogy kik jutottak tovább a megyei döntőről a területi döntőre, Paksra. Örültünk, hogy a mi csoportunk is továbbjutott. Minden együttes kapott egy oklevelet és egy mesekönyvet. Már nagyon várom a paksi versenyt is!

Ez az esemény számomra örökké emlékezetes marad.

Szegi Dezső - 4. o.

1000 éves a magyar iskola

996-ban, a mai Pannonhalmán, az akkori Szent Márton-hegyi kolostorban alakult meg a honfoglalás utáni Magyarországon, az első bencés szerzetesrendi kolostorban, az első „kolostori iskola”, mely egyben nagy valószínűséggel a magyar írásbeliség első intézménye is volt.

Az évezred közepén kezdődő török uralom alaposan visszavetette az amúgy is még csak kialakulófélben lévő népoktatást. A hódoltsági területeken, de különösen a hadak útjába eső területek, s közöttük Somogy megye, a legelképezetőbb pusztulás áldozata lett.

A népiskolák (más néven kisiskolák) létrehozását az 1560-ban Oláh Miklós esztergomi érsek elnökletével tanácskozó nagyszombati zsinat hivatalos rendelkezésként előírta: tanítót kell alkalmazni minden plébániának. Ha a falu nagyon szegény,

több falu tartsa el a tanítót. A katolikus településeken egyre nagyobb számban nyíltak meg a kisiskolák. Helyüket a plébánia mellett jelölték ki. Sok faluban ezért található még ma is az iskola a paplakás, illetve a templom mellett.

Az első iskolaépületek, melyeket „iskolaháznak” neveztek, városban a polgárházakhoz hasonlítottak, falun általában fából készültek, még az 1700-as évek végén is. Az iskolaházban 2 szoba volt. Egyikben tanultak, a másikban a tanító családja élt. Kamra, istálló, veteményeskert is tartozott az iskolaházhoz.

A püspökök rendszeresen ellenőrizték az egyházközségeket, az iskolákat. Írásban rögzítették tapasztalataikat.

Kezdetben nem voltak népiskolai tankönyvek. A katekizmus tartalmazta a legfontosabb tananyagot. Fő tárgy az elemi szintű hittan volt. Ezután az olvasás, egy kevés írás és számtan következett.

Több évszázadon keresztül „iskolamesternek,” és csak a 19. században kezdték a mai értelemben tanítónak nevezni a népiskola pedagógusát.

Az 16-17. században a tanítók többsége teljesen képesítés nélkül tanított. A templomi szolgálatokat, sőt egyes falvakban a jegyzői feladatokat is velük végeztették.

A 18. század végén először vette kezébe az állam az oktatás ügyét. Az elemi oktatás intézményi kereteket kapott, a tanítás osztálytermekben folyhatott.

Az 1848-as törvénytervezetben szerepelt először kötelező és ingyenes iskoláztatás. A 8 évfolyamú általános és egységes népoktatás kialakítását 1919-ben kezdték meg, de csak 1948-ban valósult meg a mindenki számára kötelező 8 osztályos általános iskola.

Népdalverseny

Verőfényes tavaszi reggelen izgatottan indultunk Kisbárapátiba. Nagy nehézségek között oda is értünk.

Először elpróbáltuk a dalokat. Hamarosan sor került a megnyitóra a kultúrházban, ahol az iskola igazgatója köszöntötte a versenyzőket. Utána fölmentünk az iskolába. Sorszámot húztunk: Szegi Dezső a 12-est, Kaponya Barbara a 13-ast, Gyura Balázs a 25-öst, én pedig a 16-os számot.

Nagyon izgultam, amíg sorra kerültem. Az „Erdők, völgyek, szűk ligetek” és a „Piros alma mosolyog a dombtetőn” című népdalokat adtam elő. Délután került sor az eredményhirdetésre: Kaponya Barbara 1. helyezett, a gálaműsoron újra énekelt. A verseny közös énekléssel fejeződött be.

Boldogan indultunk haza.

Vajda Adrienn

Emlékezzünk falunk tanítóira

A tanító „lámpás” – a nemzet napszámosa

Meg kell emlékeznünk azokról a tanult emberekről, akikre az itt élő emberek nagy tisztelettel néztek föl, akik a falu „lámpásai” voltak. Kik ők? Nagy István iskolamester, jegyző, aki az 1848-49-es szabadságharc idején bátran kiállt a szabad eszmék mellett, s ezért a világosi fegyverletét után elfogták, és a temetődombon a ma is meglévő tölgyfa alatt agyonlőtték. 28 éves volt. Az 1978-ban felállított sírkő őrzi emlékét.

A közelmúlt lámpásaira is emlékezzünk, hogy nevük fennmaradjon az utókor számára:

1. Mohó Károly tanító	7. Bertényi József kántortanító
2. Radics Gyula tanító	8. Marosi József tanító
3. Büky Gyula kántortanító	9. Takács István tanító
4. Büky Béla gyémántdiplomás festőművész, tanár	10. Kiss József igazgató-tanító
5. Büky Kálmán kántortanító	11. Winkler Lajosné tagiskolavezető
6. Tengerdi József kántortanító	12. Kis Bóli Tiborné nyugdíjas tanítónő

Ezek voltak azok a nagyszerű emberek, akik 1910-től tanították, nevelték, formálták a jutai kisdíákokat, hogy belőlük szüleiket, tanítóikat, előljáróikat, valamennyi embertársukat tisztelő és hazájukat szerető ember váljon.

Emlékezzünk rájuk tisztelettel, szeretettel, hálával!

Dobai József
nyugdíjas

Büky Gyula
élt 49 évet

Büky Béla gyémántdiplomás tanár – a bábjátékok művésze
élt 84 évet

Büky Kálmán

Tengerdi József

Bertényi József
(a Huszárkisasszony c. színmű előadása)